

[Ulla Worm.]

som det konservative folkeparti altid har talt for.

Lovforslaget er en af de mange følger af den kommunale strukturændring, der begynder den 1. april 1970. Hvor der nu bliver ét bysamfund, én kommune, skal opkrævningen af de amtskommunale ejendomsskatter fra den tidligere landkommune stadig foretages af amtsstuen, mens den amtskommunale grundskyld og dækningsafgiften i den tidligere købstad opkræves af kommunen. Det må herefter anses for at være mest praktisk, at ejendomsskat til staten foreløbig opkræves sammen med de amtskommunale skatter.

Efter lovforslaget bemyndiges finansministeren til at forhandle med kommunerne om, at kommunerne skal påtage sig at opkræve ejendomsskatterne til staten sammen med de kommunale ejendomsskatter. Ikke alle kommuner vil straks efter kommunalreformens ikrafttræden den 1. april 1970 kunne påtage sig denne opkrævning, da det forudsætter en udbygget administration og udstrakt anvendelse af EDB.

Der vil gå nogen tid, inden loven helt kan praktiseres. Men når loven er ført ud i livet i sin fulde konsekvens — og det forudsætter jo, at indenrigsministeren får samme beføjelse vedrørende de amtskommunale skatter og afgifter, som finansministeren her får — vil det betyde, at en ejer af fast ejendom kun får én skattebillet, der dækker grundskyld til staten, grundskyld til amtet og grundskyld til kommunen, alt sammen skatter, der er udskrevet på det samme grundlag: de 4-årige vurderinger. Det vil blive hilst med stor glæde både af skatteborgerne og af de opkrævningsmyndigheder, der har med det at gøre.

Der er måske et par spørgsmål, der kan ses på i det udvalg, jeg går ud fra bliver nedsat. Der kan jo blive vanskeligheder i kommunerne med likviditeten; der er forskel på kommunernes opkrævningsterminer, og der er også det spørgsmål, om kommunerne skal stå i forskud over for staten med restancer. Men som sagt, det kan jo drøftes i udvalget.

Vi hilser med glæde dette lovforslag som et stort skridt på vejen til forenkling af den offentlige administration, og jeg kan på partis vegne tilsige al mulig støtte.

Enggaard: Venstre kan tiltræde finansministerens lovforslag, der betyder en hensigtsmæssig omlægning af opkrævningen af ejendomsskatter til staten.

Det er jo ikke mindst kommunalreformen omkring de nuværende købstæder, der vil give problemer, fordi man i købstæderne ikke kender begrebet fikseret ejendomsskyld i modsætning til de øvrige kommunetyper. Vi havde i venstre håbet, at man kunne have afviklet denne skatteform pr. 1. april 1970, sådan som vi tidligere har udtrykt ønske om det, men da det som bekendt ikke lykkedes under forårets forhandlinger, må vi nu forsøge at indrette administrationen af opkrævningen mest muligt hensigtsmæssigt.

Jeg tror, det vil være en god og en rigtig ting, at man i forbindelse med opkrævningen af ejendomsskatter samler opkrævningen i ét organ i én opkrævning, således at terminerne kan blive sammenfaldende, og således at det hele kan blive mere oversigtligt både for administrationsapparatet, der skal opkræve skatterne, og for skatteyderne, som skal betale skatterne. Ikke mindst i disse dage, hvor vi koncentrerer kræfterne om at udfylde ejendomsskemaerne rigtigt, tror jeg, at det vil være en værdsat ting, om dette kunne forenkles noget.

Jeg er også tilfreds med den nye formulering af § 1, nr. 1, vedrørende de fredede bygninger. Jeg erkender, at der næppe er tilsigtet nogen realitetsændring, således som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, men jeg vil gerne på venstres vegne understrege det vigtige i, at denne bestemmelse administreres rigtigt og i en positiv ånd over for ejerne af fredede bygninger. Jeg tror, at denne bestemmelse rigtigt anvendt kan være af meget stor betydning for bevarelsen af mange af vore fredede og øvrige bevaringsværdige bygninger, således at vi kan efterlade dem til eftertiden i en stand, som vi kan være bekendt.

Niels Helveg Petersen: Under hr. Martin Pedersens fravær skal jeg på mit partis vegne gøre nogle ganske korte bemærkninger om lovforslaget.

Det er en praktisk overgangsordning, man her har fundet, og en overgangsordning, der videre åbner mulighed for på læn-